

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Tachově rozhodl v hlavním líčení konaném dne 9. 8. 2022 samosoudkyní Mgr. Petrou Psohlavcovou,

takto:

obviněný

[celé jméno obviněného]

[datum narození] v [obec], bytem [adresa obviněného], bez zaměstnání,

je vinen, že

od 30. 3. 2021 do 19.4. 2022 v [obec], [obec], ani nikde jinde, vědomě z vlastního rozhodnutí řádně neplnil vyživovací povinnost, ač mu v tom nic nebránilo, kde svým nezletilým dětem [jméno] [celé jméno poškozeného a obviněného], narozenému 6. 2. 2011, a [celé jméno poškozené], narozené 3. 4. 2014, v rozporu se svoji povinností vyplývající z § 910 občanského zákoníku č. 89/2012 Sb., tedy úmyslně neplnil svoji zákonnou povinnost vyživovat jiného po dobu delší než čtyři měsíce,

čímž spáchal

přečin zanedbání povinné výživy dle § 196 odstavec 1 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 196 odst. 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání pěti měsíců.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestní zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do věznice s ostrahou

Odůvodnění:

1. Provedeným dokazováním v hlavních líčeních soud zjistil a má za prokázaný skutkový stav uvedený ve výroku rozsudku. Obžalovaný se ve věci cítil být vinen. Při hlavním líčení se vyjádřil v tom směru, že dlužné výživné chtěl splatit ve chvíli, kdy bude mít zaměstnání. Neměl zaměstnání

kvůli covidu, není pravda, že nebyl problém sehnat práci. Po celou dobu byl vedený na úřadu práce. Platby prováděl tak, jak mohl, což může doložit ústřížky ze složenek. [příjmení] platby nebyly pravidelné, ale snažil se platit z výdělků, které měl jako brigádník. Celá věc ho mrzí. Chtěl se zkontaktovat s matkou, ale to nebylo možné, nezvedala telefony. Dále žádal o snížení navrhovaného trestu obecně prospěšných prací ve výměře 300 hodin.

2. Obviněný dále vypověděl, že je zaměstnán v Technickém dopravním servisu v [obec], rád by zde zůstal dál. Příjem měl 20.000 Kč měsíčně + 3.000 Kč osobní ohodnocení. Pokud neměl v posledních 2 letech stálé zaměstnání, měl brigády. Nedokázal říct, kolik si měsíčně brigádami vydělal. Od března 2021 se zaregistroval na několika serverech za účelem zprostředkování práce. Našel si práci v [obec], ale agentura lhala v platovém výměru, měli zaplatit 250 korun, ale zaplatili pouze 106 korun za hodinu, proto skončil po měsíci. Jednalo se o firmu [právnická osoba] Za ubytování v [obec] zaplatil [číslo] korun. V dalším zaměstnání byl 14 dní, neboť mu ze zdravotních důvodů nevyhovoval materiál, se kterým se pracovalo. Ještě pracoval v Léčebných lázních [anonymizováno], a to od 13. 9. 2021 do prosince 2021. Zde měl příjem [číslo] korun hrubého. Když byl na úřadě práce, nebral žádné peníze, nežádal žádné příspěvky, věřil, že sežene práci dřív. Práce se nebojí, po dobu soužití s paní [příjmení], měl dvě práce. V léčebných lázních ukončil pracovní poměr, neboť se nepohodl s vedoucím údržby. V lednu a únoru 2022 byl vedený na úřadu práce. Brigády měl nárazové, sekal trávu, stříhal stromy, sekal dřevo. Pokud neměl žádný příjem, podporovali ho rodiče. O snížení výživného nežádal, ví, že se jedná o peníze pro děti, chtěl peníze zaplatit, ale situaci s matkou dětí nemohl projednat. S dětmi se nestýká, matka dětí totiž pracuje na tom, aby se s nimi nemohl stýkat. S matkou nezletilých mají upraven styk. V době, kdy měl auto, pro děti si jezdil, nyní, když jsou v [obec], myslí si, že by nebyl problém, aby matka posadila děti do auta a přivezla je, ale to se neděje. Nemá auto, sám si pro ně dojet nemůže, také mu začal vyhrožovat její přítel, že ho zlikviduje. V současné době žije u rodičů, přispívá jim [číslo] korun na nájem, 500 korun platí za telefon, 500 korun za internet, dále si platí jídlo. Návykové látky neužívá, kouří, krabičku cigaret vykouří za 2 dny. Užívá léky, doplatek na léky činí [číslo] korun za 3 měsíce. Když neměl zaměstnání, rodiče mu nájemné odpustili. Obviněný žádal snížit trest obecně prospěšných prací na polovinu neboť má práci, ke spolupráci s probační službou uvedl, že se s nimi nekontaktoval, protože se domnívá, že nepotřebuje soudní jednání na to, aby se domluvil s matkou nezletilých na splacení výživného. Dle svých slov dluží celkem na výživném 150.000 Kč Částku splatí, pokud bude mít práci.

3. [příjmení] obviněného je prokazována dále výpovědí svědkyně [jméno] [příjmení], která se vyjádřila k placení výživného ze strany obviněného a k osobním a rodinným poměrům. Uvedla, že obviněný je otcem nezletilých dětí, v červenci 2022 byly u soudu kvůli zvýšení výživného. S obviněným se nestýkají již několik let. Za stíhané období svědkyně neeviduje žádnou úhradu výživného. Ve věci zdejšího soudu sp. zn. 9T 22/2021 obviněný nezaplatil nic na dlužném výživném, v červnu 2022 přišla díky exekuci částka 7.144 Kč. Tuto částku započítala na dluh. Po předložení poštovních poukázek na č.l. 84 svědkyně uvedla, že peníze nedostala, obviněný si vyzvedl peníze zpět. Děti se s obviněným nestýkají tři roky. Styku obviněného s dětmi nikdy nezamezovala. Obviněný si má v pátek děti vyzvednout v pět hodin, když si děti nevyzvedne, bere to tak, že si děti nechce vyzvednout. Dle rozsudku si má obviněný pro děti jezdit v pátek, v neděli si je má vyzvednout svědkyně v pět hodin, a to každý druhý víkend. Obviněný kvůli výživnému svědkyni nikdy nevolal, v opatrovnické věci uvedl, že nezná její číslo, což dle svědkyně nemůže být pravda, neboť ona má číslo stále stejné. Celkový dluh na výživném činí 130.294 Kč. Svědkyně žije s manželem, mají pronajatý dům. Platí nájemné, energie, paušály v celkové výši 17.000 Kč. Svědkyně pracuje jako švadlena, její příjem činí 17.000 Kč měsíčně. Od května 2022 obviněný souhlasil se zvýšením výživného na 5.500 Kč měsíčně. Na 6. 9. 2022 je nařízeno jednání, neboť obviněný nemá práci a žádá zrušit placení výživného.

4. Obviněný je dále usvědčován listinnými důkazy. Rodnými listy bylo prokázáno, že obviněný je otcem nezletilého [celé jméno poškozeného], [datum narození], a [celé jméno poškozené],

[datum narození]. Rozsudkem Okresního soudu v Sokolově ze dne 26. 1. 2017, sp. zn. 40 Nc 28167/2016, bylo prokázáno, že soud schválil dohodu rodičů, podle které byly nezletilé děti svěřeny do péče matky a otci bylo stanoveno platit výživné na nezletilého [jméno] 2.100 Kč měsíčně, na nezletilou [jméno] 1.900 Kč měsíčně vždy do každého 20. dne v měsíci předem k rukám matky. Z přehledu placení výživného je zřejmá výše dlužného výživného na obě děti obviněného. Dle přehledu zaslal obviněný na výživné v prosinci částku 2.000 Kč, tyto se mu však vrátily. Skutečnost, že se snažil zaslat platbu na výživné v prosinci 2021 poštovní poukázkou, dokládá také kopie této poukázky. Stejně tak dle obviněným předložených poštovních poukázek obviněný chtěl uhradit k rukám [jméno] [příjmení] dne 26. 4. 2021 částku 400 Kč a dne 31. 8. 2021 částku 500 Kč. Dle zprávy Okresní správy sociálního zabezpečení Tachov je svědkyně [jméno] [příjmení] zaměstnána od 1. 9. 2021 ve společnosti [právnícká osoba] K obviněnému bylo ze zpráv úřadu práce zjištěno, že byl naposledy (k 20. 1. 2022) veden jako uchazeč o zaměstnání od 28. 6. 2021 do 18. 7. 2021, od 1. 4. 2021 mu nebyly vypláceny žádné sociální dávky. Ve zprávě Okresní správy sociálního zabezpečení Cheb je přehled jeho zaměstnání od poloviny roku 2017 do konce prosince 2021. V rozhodném období pracoval od 4. 6. 2021 do 11. 6. 2021 v [právnícká osoba], od 19. 7. 2021 do 17. 8. 2021 v [právnícká osoba], od 13. 9. 2021 do 31. 12. 2021 v Léčebné [obec]. Dle zprávy zaměstnavatele [právnícká osoba], ukončil HPP ve zkušební době na žádost zaměstnance. Jeho výše příjmu za dané období činila 4.275 Kč. Společnost [anonymizováno] hodnotila pracovní morálku obviněného jako dobrou, výše jeho čisté mzdy činila za červenec 2021 částku 6.186 Kč, za srpen 2021 částku 7.151 Kč. Dle zprávy [právnícká osoba] lázně [obec] pracoval obviněný jako elektrikář. Nedodržel pracovní disciplínu a řád, porušoval pracovní povinnosti, měl neomluvené absence. [obec] mzda činila za září 2021 15.731 Kč, za říjen 2021 20.923 Kč, za listopad 2021 10.880 Kč, za prosinec 2021 4.520 Kč. Dle zprávy [právnícká osoba], byl obviněný dvakrát v pracovní neschopnosti, a to v období od 7. – 13. 3. 2022 a od 3. 5. 2022 k 11. 5. 2022, základní mzda byla stanovena na 23.000 Kč měsíčně, dále bylo sděleno, že má dobrou pracovní morálku, ale nespĺňuje požadavky pro danou pozici, proto firma chce ukončit pracovní poměr ve zkušební době. Rozsudkem Okresního soudu v Tachově ze dne 17. 5. 2022, č.j. 13P 22/2022 – 145, byla schválena dohoda mezi rodiči, podle které se obviněný zavázal přispívat na výživu nezletilého [jméno] částkou 3.000 Kč měsíčně, na výživu nezl. [jméno] částkou 2.500 Kč měsíčně.

5. Obviněný svým jednáním naplnil všechny znaky přechinu zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 trestního zákoníku. Neplnil totiž úmyslně svou zákonnou povinnost vyživovat jiného (§ 910 odst. 1, § 911 odst. 1 občanského zákoníku zakládá vyživovací povinnost rodičů vůči dětem do doby, dokud děti nejsou samy schopny se žít) a činil tak po dobu delší než čtyři měsíce, konkrétně se jednalo celkem o dvanáct měsíců v období od 30. 3. 2021 do 19. 4. 2021. V tomto směru byl tedy upřesněn popis skutku. Kromě toho soud zjednodušil popis skutku, když rozhodnutí, kterým byla stanovena výše výživného, dále dluh na výživném i vyjmenování důvodů, proč obviněný mohl platit výživné, nejsou přímo znaky dané skutkové podstaty a vyplývají z odůvodnění rozhodnutí. Rozsah vyživovací povinnosti (výši výživného) soud posuzoval v souladu s § 9 odst. 1 trestního řádu jako předběžnou otázku samostatně. Dospěl přitom k závěru po celkovém zhodnocení příjmů a výdajů obviněného v rozhodné době, že rozsudkem stanovená výše výživného nebyla v dané době s ohledem na osobní a finanční poměry obviněného zcela splnitelná. Jeho příjmy byly pohyblivé, od 4.275 Kč do 23.000 Kč. Na druhou stranu s náklady mu pomáhali rodiče, vydělával si také brigádami a měl zbytečné výdaje v podobě kuřiva ve výši cca 1.200 Kč měsíčně. Dle názoru soudu tak obviněný by byl schopen hradit výživné minimálně v rozsahu 60 %, tj. v částce 1.260 Kč, resp. 1.140 Kč určeného výživného. Úmyslná forma zavinění je pak zřejmá z přístupu obviněného k plnění vyživovací povinnosti ke svým dětem. Především jeho výpovědi a výpovědi svědkyně [příjmení] bylo prokázáno, že obviněnému je známa povinnost platit výživné. To však v rozhodném období alespoň v minimálním rozsahu nečinil. Ačkoliv se třikrát snažil zaslat v rozhodné době alespoň nějakou částku (400 Kč + 500 Kč + 2.000 Kč) k rukám svědkyně [příjmení], částky se mu vrátily zpět a žádné jiné úsilí v tomto ohledu nevyvinul. Nutno také doplnit,

že i přes dvě předchozí odsouzení za tutéž trestnou činnost obviněný dostatečným způsobem neřešil svou finanční situaci, nepožádal o snížení výživného, nepožádal ani o sociální dávky. Obviněný jednal tedy minimálně ve formě nepřímého úmyslu dle § 15 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku, neboť nepochybně věděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný trestním zákonem, tj. zájem na řádném zajištění výživy dítěte, a pro případ, že tak způsobí, byl s tím srozuměn.

6. Při rozhodování o druhu a výši trestu soud vycházel především z ustanovení § 39 odst. 1 trestního zákoníku, dle kterého je z hlediska stanovení druhu a výměry trestu rozhodná zejména povaha a závažnost činu, daná především způsobem provedení činu, jeho následky a osobou pachatele. Závažnost činu soud shledává mírně vyšší. To je dáno zejména tím, že se trestné činnosti dopustil v době podmíněných odsouzení (jedno se stanovením dohledu) za tutéž trestnou činnost. V opisu z evidence rejstříku trestů má celkem tři záznamy. Posledním rozhodnutím je trestní příkaz Okresního soudu v Tachově ze dne 26. 4. 2021, sp. zn. 9T 22/2021, který nabyl právní moci 15. 5. 2021, jímž byl odsouzen pro přečin zanedbání povinné výživy dle § 196 odst. 1 trestního zákoníku, k podmíněnému trestu odnětí svobody s dohledem ve výměře osmi měsíců a se stanovením zkušební doby v trvání dvou let. Unesením Okresního soudu v Tachově ze dne 9. 6. 2022, sp. zn. 9T 22/2021, ve spojení s usnesením Krajského soudu v Plzni ze dne 21. 7. 2022, č.j. 8To 189/2022-166, bylo prokázáno, že obviněný vykoná trest odnětí svobody ve výměře osmi měsíců. Pro výkon trestu byl zařazen do věznice s ostrahou. Okresním soudem v Sokolově byl na základě trestního příkazu ze dne 9. 6. 2020, sp. zn. 19T 54/2020, odsouzen pro přečin zanedbání povinné výživy dle § 196 odst. 1 trestního zákoníku k souhrnnému podmíněnému trestu odnětí svobody v délce 12 měsíců se stanovením zkušební doby v trvání dvaceti měsíců. Následně mu byla zkušební doba prodloužena o 12 měsíců, tj. do 27. 1. 2023. Kromě toho mu byl uložen trest zákazu činnosti v délce 18 měsíců. Zároveň byl tímto trestním příkazem zrušen trest z trestního příkazu Okresního soudu v Chebu ze dne 24. 4. 2020, sp. zn. 4T 50/2020, jímž byl odsouzen pro přečin ohrožení pod vlivem návykové látky dle § 274 odst. 1 trestního zákoníku k podmíněnému trestu odnětí svobody v délce 4 měsíců se stanovením zkušební doby v trvání 18 měsíců a dále mu byl uložen trest zákazu činnosti na 18 měsíců. V opisu z evidence přestupků nemá žádný záznam.

7. Obviněný byl v rámci projednávané věci ohrožen trestem odnětí svobody s trestní sazbou až na jeden rok. Jako polehčující okolnost soud shledal doznání, mezi přitěžující okolnosti soud řadí spáchání činu v době podmíněných odsouzení za tutéž trestnou činnost. Jak vyplynulo z návrhu na potrestání Okresního státního zastupitelství v [obec] v této věci, i s přihlédnutím k povaze trestné činnosti, původně bylo uvažováno o uložení alternativního trestu v podobě trestu obecně prospěšných prací. Ovšem za situace, kdy probační služba zprávou ze dne 2. 5. 2022 vyslovila nedoporučující stanovisko k uložení trestu obecně prospěšných prací z důvodu nedostatečné a přehlíživé spolupráce obviněného s Probační a mediační službou [obec], a obviněný svůj odmítavý postoj ke spolupráci s probační službou dával najevo i během hlavního líčení a svůj přístup nezměnil ani po hlavním líčení, které se konalo 31. 5. 2022, což soud ověřil dotazem u této probační služby, nebylo možno na obviněného působit tímto alternativním trestem. Soud již výše konstatoval, že obviněný byl v minulosti dvakrát odsouzen pro přečin zanedbání povinné výživy dle § 196 odst. 1 trestního zákoníku, přesto se dopustil opět stejného přečinu a trest obecně prospěšných prací mu z výše uvedených důvodů nemohl být uložen. V úvahu nepřicházel ani jiný alternativní trest vzhledem k předchozím odsouzením. Soud uložil tudíž obviněnému nepodmíněný trest odnětí svobody v délce pěti měsíců, tedy mírně pod polovinou zákonné trestní sazby. Oproti návrhu státního zastupitelství byl stanoven trest o pět měsíců kratší, a to s ohledem na již přeměněný trest ve věci zdejšího soudu sp. zn. 9T 22/2021, a také s přihlédnutím ke skutečnosti, že mu může být přeměněn i trest ve věci Okresního soudu [obec] sp. zn. 19T 54/2020. Pro výkon trestu byl obviněný zařazen do věznice s ostrahou, neboť byl ukládán nepodmíněný trest odnětí svobody za přečin a obviněný v posledních pěti letech neuprchl, ani se nepokusil uprchnout z vazby, z výkonu trestu, z výkonu zabezpečovací detence.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je přípustné odvolání do osmi dnů od doručení ke Krajskému soudu v Plzni prostřednictvím Okresního soudu v Tachově. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku a je povinen v odvolání uvést, zda jej podává, byť i z části ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného; obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Odvolání musí být ve lhůtě k jeho podání nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Okresní soud [obec]

Tachov 9. srpna 2022

Mgr. Petra Psohlavcová
soudkyně